

Број: 1-КАБ-1221-4/10-23
Датум: 17.09.2010. године
Београд

На основу члана 9. став 1. тачка 1), члана 10. став 2. тачка 5), чл. 23, 47. став 2. и 48. Закона о телекомуникацијама („Службени гласник РС“, бр. 44/03, 36/06 и 50/09-УС), чл. 115. став 2, 192. и 206. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10), чл. 22, 141. и 148. Закона о електронским комуникацијама („Службени гласник РС“, број 44/10), чл. 19, 20, 21. и 22. Правилника о општим условима за интерконекцију јавних телекомуникационих мрежа („Службени гласник РС“, број 53/08) и Правилника о броју и периоду на који се издаје Лиценца за јавне фиксне телекомуникационе мреже и услуге, као и о минималним условима за издавање Лиценце и најмањем износу једнократне накнаде за издавање Лиценце („Службени гласник РС“, број 87/09), члана 28. Статута Републичке агенције за електронске комуникације („Службени гласник РС“, број 59/10), а у вези са одлуком Републичке агенције за телекомуникације број: 1-Каб-031-946/10-6 од 04.06.2010. године, решавајући по захтеву јавног телекомуникационог оператора „Telenor“ d.o.o., из Београда, Омладинских бригада 90, за допуну решења број: 1-Каб-1221-4/10-21 од 25.08.2010. године,

Републичка агенција за електронске комуникације доноси

ДОПУНСКО РЕШЕЊЕ

- I. **ОДБИЈА СЕ** захтев јавног телекомуникационог оператора „Telenor“ d.o.o. из Београда, Омладинских бригада 90, број 54/242/10 од 30.08.2010. године, да се у члану 8. Уговора о рашчлањеном приступу локалној петљи, изврше измене у тач. 8.4. „Отказивање и искључење локалне петље“, 8.6. „Прелазак са заједничког на потпуни приступ“ и 8.7. „Неоснован захтев за отклањање сметње“, као неоснован.
- II. **ОДБАЦУЈЕ СЕ** захтев јавног телекомуникационог оператора „Telenor“ d.o.o. из Београда, Омладинских бригада 90, број 54/242/10 од 30.08.2010. године, у делу који се односи на преиспитивање оправданости садржине члана 3. подтачка 3.1.2. Уговора о рашчлањеном приступу локалној петљи, као преурањен.
- III. Ово решење је коначно и објавиће се на Интернет страници Републичке агенције за електронске комуникације.

Образложење

Јавни телекомуникациони оператор „Telenor“ d.o.o, из Београда, Омладинских бригада 90, (у даљем тексту: „Telenor“ d.o.o.) је, дана 30.08.2010. године под бројем: 54/242/10 доставио Републичкој агенцији за електронске комуникације (у даљем тексту: Агенција) изјашњење на допис Агенције број: 1-Каб-031-946/10-25 од 25.08.2010. године, у коме је, између осталог, садржан и захтев за допуну решења број: 1-Каб-1221-4/10-21 од 25.08.2010. године, у делу измене члана 8. Уговора о рашчлањеном приступу локалној петљи, и то у тач. 8.4. „Отказивање и искључење локалне петље“, 8.6. „Прелазак са заједничког на потпуни приступ“ и 8.7. „Неоснован захтев за отклањање сметње“, као и преиспитивања оправданости садржине члана 3. подтачка 3.1.2. наведеног Уговора.

Решењем Агенције број: 1-Каб-1221-4/10-21 од 25.08.2010. године, утврђени су спорни елементи Уговора о рашчлањеном приступу локалној петљи и одређена је цена за отказивање и искључење локалне петље, повлачење захтева за приступ рашчлањеној локалној петљи, прелазак са заједничког на потпуни приступ локалној петљи, као и цена за неосновани захтев за отклањање сметње, а полазећи од захтева уговорних страна „Telenor“ d.o.o. и Предузећа за телекомуникације „Телеком Србија“ а.д. (у даљем тексту: „Телеком Србија“ а.д.) и записника са састанака-преговора у вези садржине Уговора о рашчлањеном приступу локалној петљи, као и осталих расположивих доказа.

Агенција је оценила да у овој правној ствари има места доношењу допунског решења сагласно члану 206. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10, у даљем тексту: ЗУП), из разлога што решењем Агенције број: 1-Каб-1221-4/10-21 од 25.08.2010. године, није одлучено о свим питањима која су била предмет поступка, а која су обухваћена захтевом „Telenor“ d.o.o. од 03.08.2010. године.

Приликом доношења овог решења Агенција је, у циљу потпуног и правилног утврђивања чињеничног стања, ценила наводе из дописа подносиоца захтева „Telenor“ d.o.o. број: 54/242/10 од 30.08.2010. године, број 209/215/10 од 03.08.2010. године, наводе из дописа „Телеком Србија“ а.д. број: 224844/1 од 05.08.2010. године, као и наводе садржане у Записнику са састанка – преговора у вези садржине Уговора о рашчлањеном приступу локалној петљи одржаног у периоду од 26.07.-29.07.2010. године, чију садржину су обе уговорне стране – учеснице у поступку преговарања овериле својим потписом и печатом.

Предметним захтевом „Telenor“ d.o.o. је, између осталог, тражио да се члан 8. тачка 8.4 „Отказивање и искључење локалне петље“ Уговора о рашчлањеном приступу локалној петљи допуни новим ставом који гласи: „Након отказивања и искључења локалне петље у смислу овог члана, Телеком Србија неће закључити уговор са крајњим корисником, због чијег евентуалног дуговања је Теленор отказао коришћење локалне петље, пре него што

крајњи корисник измири свој дуг према Теленору“. Напред наведено „Telenor“ d.o.o., између осталог, образлаже тиме да је неопходно уговорити симетричне (реципрочне) обавезе уговорних страна у смислу недозвољавања крајњим корисницима да промене оператора пре измирења својих обавеза (дугова) у односу на оператора чији су корисници раније били.

„Телеком Србија“ а.д. у свом допису број: 224844/1 од 05.08.2010. године, по овој тачки, између осталог, наводи да: „није у могућности да овај предлог прихвати, обзиром да је по предметном уговору Телеком Србија пружалац услуге рашчлањеног приступа локалној петљи и корисник Телеком Србија је искључиво Теленор, а не његови крајњи корисници. Крајњи корисник Теленора и уговорни однос са њим је у надлежности Теленора, што подразумева да је пословна одлука Теленора да ли ће отказати рашчлањени приступ локалној петљи и омогућити кориснику да пређе на неког другог оператора или ИСП све док крајњи корисник не измири своје обавезе према њему. Услуга рашчлањеног приступа локалној петљи је veleпродајна услуга и у овом случају Теленор од Телекома Србија закупљује инфраструктуру што је у овом случају парица. На исти начин ако би Теленор закупио дигитални вод, оптику, интернет и сл. на закуп ових капацитета и плаћања ка Телекому не могу да утичу односи Теленора и његових корисника (да ли је корисник платио и сл).“

Агенција је решавајући у овој правној ствари посебно ценила чињеницу да би прихватањем предложене формулације тачке 8.4. од стране „Telenor“ d.o.o., друга уговорна страна „Телеком Србија“ а.д. била онемогућена да користи локалну петљу и по истој остварује приходе у случају постојања спора између „Telenor“ d.o.o. и његовог корисника, а имајући у виду да је „Телеком Србија“ а.д. власник локалне петље. Ово посебно из разлога што „Телеком Србија“ а.д. у овим случајевима нема утицаја на брзину и ток решавања наведеног спора, те је из тих разлога оценила да је предметни захтев у том делу неоснован и решила на начин из става I. диспозитива овог решења.

Предметним захтевом „Telenor“ d.o.o. је у вези члана 8. тачка 8.6. „Прелазак са заједничког на потпуни приступ“, између осталог, тражио да Агенција још једном преиспита став II тачка 3. решења број: 1-Каб-1221-4/10-16 од 19.07.2010. године, којим је одбијен захтев „Telenor“ d.o.o., да се у члану 3. подтачка 3.1.2. став 4. Уговора о рашчлањеном приступу локалној петљи, брише.

Приликом доношења решења о напред изнетом, Агенција је поново размотрила наводе из дописа „Telenor“ d.o.o. од 03.08.2010. године, број: 209/215/10 и дописа број: 54/242/10 од 30.08.2010. године и нашла да су исти расправљани приликом доношења решења број: 1-Каб-1221-4/10-16 од 19.07.2010. године. Имајући у виду да „Telenor“ d.o.o. у предметном захтеву није навео нове чињенице, нити околности које би довеле до другачијег решења ствари, или створиле нову чињеничну грађу, Агенција је, у овом делу

захтева, донела одлуку као у ставу I. диспозитива овог решења, остајући у свему при наводима изнетим у образложењу решења број: 1-Каб-1221-4/10-16 од 19.07.2010. године.

Предметним захтевом „Telenor“ d.o.o. је, између осталог, тражио да се члан 8. тачка 8.7. „Неоснован захтев за отклањање сметње“ Уговора о рашчлањеном приступу локалној петљи допуни новим ставом који гласи: „У сваком случају Телеком Србија неће наплаћивати неосноване захтеве за отклањање сметњи уколико њихов број не прелази 5% од укупног броја захтева за отклањањем сметњи које је Теленор упутио Телеком Србија у претходном месецу.“

Напред наведено, између осталог, „Telenor“ d.o.o. образлаже тиме да се „савесно поступање по природи ствари не може оцењивати на основу појединачног случаја, већ гледано у збиру или статистички. У том смислу неопходно је дефинисати толеранцију грешке Теленора, односно праг преко кога би се неосновано пријављене сметње наплаћивале. У супротном, Теленор ће бити приморан да поступа крајње рестриктивно што ће се неминовно одразити на квалитет и сигурност услуга које ће се пружати крајњем кориснику.“

„Телеком Србија“ а.д. у свом допису број: 224844/1 од 05.08.2010. године, по овој тачки, између осталог, наводи да: „Стране се нису сагласиле око накнаде, као ни око предлога Теленора, да Телеком Србија неће наплаћивати неосноване захтеве за отклањање сметњи уколико њихов број не прелази 5% од укупног броја захтева за отклањањем сметњи које је Теленор упутио Телекому Србија у претходном месецу. Обзиром да је Телеком Србија новим текстом овог члана наметнуо себи обавезу да документује резултатима мерења да је захтев упућен од стране Теленора неоснован и налази се ван подручја одговорности Телекома сматрамо да је потребно да се за сваки такав захтев плати накнада, при чему је износ накнаде базиран на просечном утрошеном времену потребном за дијагностицирање сметње, утрошеном времену за излазак на локацију, времену потребном за вршење мерења у циљу доказивања да сметња није у подручју одговорности Телекома.“

Агенција је решавајући у овој правној ствари посебно ценила чињеницу да би прихватање предложене формулације тачке 8.7. од стране „Telenor“ d.o.o. имало за последицу да „Телеком Србија“ а.д. не би могао да надокнади трошкове за дијагностику и утврђивање чињенице да сметња није у делу телекомуникационе мреже за коју је одговоран „Телеком Србија“ а.д. а имајући у виду да се „Телеком Србија“ а.д. обавезао да сваки неосновани захтев за отклањање сметње документује резултатима мерења. На основу напред наведеног Агенција је, у овом делу предметног захтева, донела одлуку као у ставу I. диспозитива овог решења.

Ставом II. овог решења Агенција је донела одлуку да се захтев јавног телекомуникационог оператора „Telenor“ d.o.o., број 54/242/10 од 30.08.2010. године, у

делу који се односи на преиспитивање оправданости садржине члана 3. подтачка 3.1.2. Уговора о рашчлањеном приступу локалној петљи, одбаци као преурањен. Ово из разлога што се у тренутку доношења овог решења нису још увек стекли услови да се члан 3. подтачка 3.1.2. Уговора о рашчлањеном приступу локалној петљи, у овом поступку реши као управна ствар. Наиме, не постоје неспорни докази да је предложена формулација садржана у предметном захтеву прошла процес преговарања и да је од обе уговорне стране означена као спорна. Томе у прилог је и чињеница да су уговорне стране прецизирале спорне одредбе члана 8. Уговора о рашчлањеном приступу локалној петљи уз изјашњење да ће образложене предлоге спорних чланова засебно доставити, што је констатовано Записником са састанка – преговора у вези садржине наведеног уговора, одржаног у периоду од 26.07.-29.07.2010. године, а који су обе уговорне стране – учеснице у поступку преговарања овериле својим потписом и печатом. Након окончаног поступка преговарања „Telenor“ d.o.o. је наведену подтачку истакао као спорну у захтеву упућеном Агенцији, без достављања неспорног доказа да је иста била предмет преговарања уговорних страна, те је Агенција решила као у ставу II. диспозитива овог решења.

Одредбом члана 22. Закона о електронским комуникацијама („Службени гласник РС“, број 44/10, у даљем тексту: Закон) регулисано је одлучивање о правима и обавезама оператора и корисника, односно, између осталог, прописано је да Агенција, о правима и обавезама оператора и корисника из овог Закона, одлучује решењем које доноси директор Агенције.

Континуитет Републичке агенције за телекомуникације утврђен је одредбом члана 141. Закона.

Према одредби члана 148. Закона, поступци који су започети до ступања на снагу овог Закона се окончавају у складу са прописима по којима су започети.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ: Ово решење је коначно и против истог може се тужбом покренути управни спор пред Управним судом, у року од 30 дана од дана пријема.

**Председник
Управног одбора-директор**

Достављено:

- „Telenor“ d.o.o, Омладинских бригада 90, Београд;
- Предузећу за телекомуникације „Телеком Србија“ а.д, Таковска 2, Београд;
- Кабинету;
- Сектору за информационо комуникационе технологије-ИСТ;
- Сектору за рачуноводство, финансије и анализу;
- Сектору за правне послове у области телекомуникација;
- Архиви.

проф. др Јован Радуновић